

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 396/05
27.09.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Novice Pekovića, predsednika veća, Slobodana Gazivode, Sonje Manojlović, Dragana Aćimovića i Anđelke Stanković, članova veća, sa savetnikom Svjetlanom Nikolić, kao zapisničarem, u krivičnom predmetu optuženog AA i dr., zbog krivičnog dela teški slučajevi razbojništva u pokušaju iz čl.169. stav 1. u vezi čl.168. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srbije u vezi čl.19. Osnovnog krivičnog zakona, rešavajući o žalbi Okružnog javnog tužioca u Čačku izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Čačku K.44/04 od 17.09.2004. godine, u sednici veća održanoj dana 27.09.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana žalba Okružnog javnog tužioca u Čačku i presuda Okružnog suda u Čačku K.44/04 od 17.09.2004. godine, u odnosu na optužene AA i BB POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Čačku K.44/04 od 17.09.2004. godine oglašeni su krivim optuženi AA i BB zbog krivičnog dela teški slučajevi razbojništva u pokušaju iz čl.169. stav 1. u vezi čl.168. stav 1. KZ RS u vezi čl.19. OKZ, pa im je u smislu čl.82. stav 1. OKZ izrečena vaspitna mera pojačan nadzor organa starateljstva koja može trajati najviše do navršene 21. godine života optuženih, odnosno 23. godine, kako je to rešenjem istog suda K.44/04 od 19.01.2005. godine ispravljeno. Istom odlukom prema maloletnom VV, zbog krivičnog dela iz čl.169. stav 1. u vezi čl.168. stav 1. KZ RS u vezi čl.19. OKZ i krivičnog dela iz čl.169. stav 1. u vezi čl.168. stav 1. KZ RS na osnovu čl.12., 21. i 36. KZ RS izrečena je vaspitna mera pojačan nadzor organa starateljstva, a prema maloletnima GG i DD, zbog krivičnog dela iz čl.169. stav 1. u vezi čl.168. stav 1. KZ RS na osnovu čl.12., 17. i 36. KZ RS izrečene su vaspitne mere pojačan nadzor od strane roditelja; optuženi AA i BB obavezani su da na ime troškova postupka plate sudu po 11.000,00 dinara u roku od 30 dana po pravosnažnosti presude.

Protiv navedene presude, a u odnosu na optužene AA i BB, žalbu je izjavio Okružni javni tužilac u Čačku, zbog odluke o krivičnoj sankciji, s predlogom da se u odnosu na pomenute optužene presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovni postupak i odluku.

Republički javni tužilac je podneskom Ktž.528/05 od 22.03.2005. godine predložio da se uvaži žalba Okružnog javnog tužioca u Čačku i presuda Okružnog suda u Čačku K.44/04 od 17.09.2004. godine preinači tako što će se optuženima AA i BB izreći krivične sankcije prema odredbama koje važe za punoletne izvršioce krivičnih dela.

Vrhovni sud je u sednici veća razmotrio spise predmeta zajedno sa pobijanom presudom, pa je po oceni navoda žalbe Okružnog javnog tužioca i stava Republičkog javnog tužioca našao:

Prvostepena presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka niti povrede krivičnog zakona na koje drugostepeni sud pazi po službenoj dužnosti (čl.380. stav 1. tač.1. i 2. ZKP).

Ispitujući pobijanu presudu u pogledu vaspitne mere pojačanog nadzora organa starateljstva izrečene prema

punoletnima AA i BB, Vrhovni sud nalazi da je žalba Okružnog javnog tužioca neosnovana.

Pravilno je prvostepeni sud primenio odredbu čl.82. stav 1. OKZ, nalazeći da optuženi u vreme suđenja nisu navršili 21 godinu života, da su u vreme izvršenja krivičnog dela imali 19 godina, da je krivično delo ostalo u pokušaju, da su optuženi izrazili kajanje zbog izvršenog dela a oštećeni ĐĐ je obeštećen, te da optuženi ranije nisu bili osuđivani. Osim toga, u pogledu ličnosti ovih optuženih izvršeno je psihijatrijsko-psihološko veštačenje, o čemu su veštaci dali detaljno mišljenje. Tako su se u pogledu optuženog AA izjasnili da je skladnog razvoja, privržen porodici i porodičnim vrednostima, uz evidentno prisustvo osećanja krivice i kajanja zbog počinjenog, da je njegovo učestvovanje u delu započeto usled adolescentne radoznalosti vezane za seksualnost i odsustvo bilo kakvog predviđanja i procene da ta situacija može da se razvije u drugom smeru, te da bi zatvorska kazna bila ometajući činilac u završetku procesa njegovog sazrevanja osećanja krivice i stida i zaustavila realizaciju životnih ciljeva. Osim toga, njegova porodica ima kapacitete da izvrši svoj vaspitni uticaj, a optuženi da isto to prihvati.

Kada je u pitanju optuženi BB, veštaci su se izjasnili da je on sklon da ljudima prilazi sa poverenjem, površnošću u procenama i lakomislenosti, pa imajući u vidu ovakvu strukturu njegove ličnosti u situaciji kada je oslabila porodična kontrola zbog ozbiljne psihičke bolesti njegovog brata, došlo je do izvršenja ovog krivičnog dela od strane optuženog. Budući da je on izrazio kajanje i stid zbog toga što je izvršio ovo krivično delo, veštaci nalaze da bi zatvorska kazna omela njegovo dalje školovanje za koje je motivisan i uključivanje u socijalno poželjne oblike ponašanja i povećala rizik od uklapanja u kriminogene grupe te bi u celini bila kontraproaktivna. Osim toga, porodica ima kapacitete da izvrši korektivnu ulogu a optuženi je sposoban da primi uticaje i koriguje svoje ponašanje (što je obrazloženo na strani 9. stav poslednji i strani 10. pobijane presude).

Stoga i po nalaženju ovoga suda, pomenute brojne činjenice i okolnosti opravdavaju primenu odredbi čl.82. stav 1. OKZ pa je očigledno da se može očekivati da će se vaspitnom merom pojačanog nadzora organa starateljstva izrečenom prema optuženom AA i BB postići svrha iz čl.5. i 33. OKZ, koja bi se ostvarila izricanjem kazne.

Zato se suprotni žalbeni navodi Okružnog javnog tužioca sa predlogom izricanja kazni zatvora optuženima AA i BB zbog izvršenog krivičnog dela, pokazuju neosnovanim.

Kako u odnosu na maloletne GG, VV i DD nije bilo žalbi ovlašćenih lica, to presuda i u ovom delu ostaje neizmenjena.

Sa svega napred izloženog, a na osnovu čl.388. ZKP, odlučeno je kao u izreci presude.

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Svjetlana Nikolić, s.r. Novica Peković, s.r.

Za tačnost otpavka

vg